

Stk. 3. Paa Foranledning af Paatalemyndigheden, vedkommende Anstaltsledelse eller Tilsynsværgeren kan Retten til enhver Tid ved Kændelse forandre den trufne Afgørelse om Foranstaltningens Art eller efter indhentet Lægeerklæring ophæve denne foreløbigt eller endeligt.

§ 74.

Er den, der har begaaet en strafbar Handling, efter dennes Foretagelse, men før Dom er gaaet, kommet i en ikke blot forbigaaende Tilstand af den i § 16 eller § 17 omhandlede Art, afgør Retten, om Straf skal idømmes, eller om den forskyldte Straf skal bortfalde. Hvis det af Hensyn til Retsikkerheden skønnes fornødent, træffer Retten i Dommen Bestemmelse om, at Foranstaltninger i Overensstemmelse med § 73 skal bringes til Anvendelse i Stedet for Straf, eller indtil Straffen maatte kunne fuldbyrdes.

§ 75.

Stk. 1. Bliver nogen for en i denne Lov omhandlet Forbrydelse dømt til Frihedsstraf, og Retten finder, at Forbrydelsen er begaaet under Paavirkning af spirituøse Drikke, kan der ved Dommen gives den dømte Paalæg om, at han under Ansvar efter § 138, Stk. 3, i et vist Tidsrum, dog ikke udover 5 Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke maa nyde eller købe spirituøse Drikke. Tilsvarende Paalæg kan gives, dersom vedkommende frifindes i Henhold til § 18, naar Frihedsstraf ellers vilde være forskyldt. Maa det tillige antages, at den paagældende er forfalden til Drukkenskab, skal der ved Dommen gives ham saadant Paalæg.

Stk. 2. Af Politiet skal der saavidt muligt gives Beværtere, Handlende og Uddelere Paalæg om under Ansvar efter § 138, Stk. 4, ikke at udskænke, sælge eller uddele spirituøse Drikke til en efter Stk. 1 domfældt Person.

§ 76.

Fremgaar det af indhentet Lægeerklæring og Sagens øvrige Omstændigheder, at en i § 75, Stk. 1, omhandlet eller en efter § 138, Stk. 1—3, strafskyldig Person er forfalden til Drukkenskab, kan det ved Dommen bestemmes, at han efter Straffens Udtaaelse eller, naar betinget Straffedom gives, straks skal anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig Anstalt eller Anstaltsafdeling, indtil han maa anses helbredet. Det længste Tidsrum for Anbringelsen fastsættes ved Dommen til 18 Maaneder, i Gentagelsestilfælde til 3 Aar. Antages den saaledes anbragte før det fastsatte Tidsrums Udløb for helbredet, eller viser Anbringelsen sig hensigtsløs, bestemmer Justitsministeren efter Indstilling af Anstaltens Styrelse og efter indhentet Lægeerklæring, om Anbringelsen skal ophøre.

§ 77.

Ved kgl. Anordning kan der gives Bestemmelser om Behandlingen af de i Henhold til §§ 73 og 76 i Anstalt anbragte Personer, derunder om deres Beskæftigelse ved passende Arbejde.

§ 78.

Stk. 1. Naar en Udlænding, der ikke i de sidste 5 Aar har haft stadigt Ophold i den danske Stat, dømmes til Fængsel i 2 Aar eller derover, skal det, saafremt ikke særlige Omstændigheder taler derimod, i Dommen bestemmes, at han efter udstaaet Straf bliver at udbringe af Riget. Dømmes en Udlænding iøvrigt til Fængsel, kan der, hvis hans Forhold giver Anledning dertil, i Dommen træffes saadan Bestemmelse.

Stk. 2. Inden Udbringelsen skal den paagældende til Politiets Protokol advares om det med ulovlig Tilbagevenden forbundne Strafansvar.